

بسمه تعالیٰ

فرضیه اصلی:

کشورها غالبا برای بهره برداری از میادین مشترک نفت و گاز خود از تفاقات دو جانبه و چند جانبه به منظور یکپارچه سازی و بهره برداری مشترک استفاده میکنند. این تفاقات اگرچه از لحاظ جغرافیایی و بندهای مورد استفاده در آنها دارای تنوع و گوناگونی زیادی هستند اما به نظر میرسد از الگوی تقریبا ثابتی پیروی کنند.

روند پژوهش:

این تحقیق از دو بخش و چهار فصل تشکیل شده است. در بخش اول به مفاهیم و رهیافت ها پرداخته شده است. در فصل اول این بخش به منابع حقوق بین الملل از جمله معاهدات و عرف و در فصل دوم به قواعد و اصول مورد استفاده در بهره برداری مشترک از میادین مشترک نفتی مانند قاعده تبعیت، قاعده تصرف و قاعده حقوق متقابل اشاره شده است. در بخش دوم که خود نیز به دو فصل تقسیم میشود، بررسی تفاقات بین المللی و رویه قضایی در توسعه مشترک نفتی در فصل نخست مورد بحث قرار گرفته و در فصل دوم تفاقات بین المللی و رویه قضایی در یکپارچه سازی بررسی شده است.

مهمنترین یافته ها :

ضرورت انجام پژوهش تحقیق حاضر نسبت به دیگر تحقیقات انجام گرفته در این حوزه از دو منظر حائز اهمیت میباشد. نخست آنکه در این تحقیق به شکل مستقیم به بیش از بیست توافقنامه دوجانبه یا چند جانبه یکپارچه سازی و بهره برداری مشترک اشاره شده است که در نوع خود در پایان نامه کارشناسی ارشد کم نظیر میباشد.

همچنین طیف این نوع توافقنامه ها بسیار وسیع هستند که از شرق آسیا تا آمریکای لاتین را پوشش میدهند.

دوم آنکه به دلیل مبتلا به بودن کشور مان به موضوع به واسطه وجود میادین مشترک نفتی و گازی متعدد با همسایه ها مخصوصا در خلیج فارس، تحقیق حاضر با توجه به رویکرد ارائه الگوی مطلوب و تشویق متولیان کشور از جمله وزارت نفت، مرکز پژوهش‌های مجلس، کمیسیون انرژی مجلس، وزارت امور خارجه و دیگر نهاد های مرتبط با موضوع میتواند در ارائه قراردادی نمونه و معیار در خصوص یکپارچه سازی مفید اثر واقع شود.

تأثید استاد راهنمای

